

21

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o obowiązkowych dostawach zbóż (Dz. U. z 1961 r. Nr 35, poz. 182) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1957 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż (Dz. U. z 1957 r. Nr 38, poz. 164, z 1958 r. Nr 47, poz. 233, z 1959 r. Nr 40, poz. 252, z 1960 r. Nr 36, poz. 201 oraz z 1962 r. Nr 44, poz. 213 i Nr 64, poz. 304) wprowadza się następującą zmianę:

w załączniku nr 3 „Wykaz upraw objętych umowami kontraktacyjnymi, z których wywiązanie się uzasadnia zmniejszenie wysokości obowiązkowych dostaw zbóż”, w części „B. Grupa konsumpcyjno-przemysłowa”

— w pozycji 2 skreśla się wyrazy „— tylko do roku 1962 włącznie”,

— w pozycji 4 skreśla się wyrazy „— tylko do roku 1963 włącznie”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

22

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lutego 1963 r.

w sprawie świadczeń dla osób, które uległy wypadkowi w związku z udziałem w akcji ochrony przed powodzią.

Na podstawie art. 108 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osobom, które w związku z udziałem w organizowanej akcji bezpośredniej ochrony przed powodzią uległy wypadkowi, oraz członkom ich rodzin przysługuje prawo do świadczeń z tytułu wypadku w zatrudnieniu, przewidziane w dekreście z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) z zastrzeżeniem art. 115 ust. 2 tego dekretu.

§ 2. 1. Osobom wymienionym w § 1, nie będącym pracownikami, rentę wymierza się od najniższej podstawy wymiaru renty określonej w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Osobie, która pokryła koszty pogrzebu osoby nie będącej pracownikiem, zmarłej wskutek wypadku w związku

z udziałem w organizowanej akcji bezpośredniej ochrony przed powodzią, przysługuje zasiłek pogrzebowy w wysokości faktycznie poniesionych kosztów pogrzebu, najwyżej jednak w wysokości 1.200 zł.

§ 3. Do wniosku o świadczenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu oprócz dowodów wymaganych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin dołączyć należy zaświadczenie przewodniczącego prezydium właściwej rady narodowej stwierdzające okoliczności wypadku, o którym mowa w § 1.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

23

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 lutego 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad udzielania dotacji budżetowych organizacjom społecznym oraz kontroli wykorzystania tych dotacji.

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1959 r. w sprawie zasad udzielania dotacji budżetowych organizacjom społecznym oraz kontroli wykorzystania tych do-

tacji (Dz. U. Nr 52, poz. 313) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizacji społecznej mogą być przyznane następujące rodzaje dotacji:

1) dotacja na zrównoważenie budżetu administracyjnego, obejmującego koszty utrzymania zarządu głównego i zarządów terenowych, jeżeli koszty te nie mogą być pokryte w całości z dochodów własnych organizacji;

2) dotacja na określone zadania własne organizacji oraz na zadania realizowane w ramach działalności statutowej na zlecenie organu udzielającego dotacji, jeżeli koszty realizacji tych zadań są niższe niż w jednostkach gospodarki uspołecznionej powołanych do wykonywania tego rodzaju zadań;

3) dotacja na pokrycie deficytu działalności gospodarczej objętej narodowym planem gospodarczym w zakresie usług dla ludności w dziedzinie turystyki i wypoczynku, prowadzonej na zlecenie organów państwowych przez organizacje społeczne określone przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz w zakresie wydawania czasopism technicznych przez Naczelną Organizację Techniczną;

4) dotacja na inwestycje związane z działalnością statutową.”;

2) w § 9 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się nowe ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Uruchomienie kredytów budżetowych na dotację, o której mowa w § 3 ust. 2 pkt 1, następuje w zależności od stopnia realizowania przez organizację społeczną dochodów własnych w ramach rocznego budżetu.

3. Organ dotujący w szczególnie uzasadnionych przypadkach może za zgodą Ministra Finansów odstąpić od zasady ustalonej w ust. 2.”;

3) w § 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. 1. Organ dotujący organizację społeczną:

1) zatwierdza budżet organizacji społecznej w trybie i terminach określonych przez Ministra Finansów,

2) zatwierdza plan etatów osobowych,

3) kontroluje wykonanie budżetu oraz przestrzeganie warunków, od których spełnienia uzależnione zostało przyznanie dotacji (§ 7 ust. 2),

4) kontroluje wykonanie planu etatów osobowych.”;

4) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. 1. Nie są dotacjami środki finansowe przekazywane organizacji społecznej przez organy administracji państwowej nie będące organem udzielającym dotacji i przez jednostki gospodarki uspołecznionej za zlecenie tym organizacjom wykonywanie usług kulturalno-oświatowych, naukowych albo usług w zakresie wychowania fizycznego, turystyki, wypoczynku i sportu oraz usług w zakresie opieki społecznej, wychowania dzieci i młodzieży i przysposobienia wojskowego, jak również środki finansowe przekazywane organizacji społecznej przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń z funduszu prewencyjnego utworzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357).

2. Przepisy ust. 1 stosuje się również w razie zlecenia przez Polską Akademię Nauk określonych zadań stowarzyszeniom naukowym.”;

5) w § 17 ust. 2 na końcu dodaje się wyrazy „lub przedmiotów, które przeszły na rzecz Państwa w drodze przeładku”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

24

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 stycznia 1963 r.

w sprawie określenia miejscowości, na obszarze których księgi wieczyste utraciły moc prawną.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o utracie mocy prawnej niektórych ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 11, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tracą moc prawną i podlegają z urzędu zamknięciu księgi wieczyste (hipoteczne, gruntowe) nieruchomości położonych w następujących miejscowościach:

1) województwa rzeszowskiego:

a) powiat brzozowski: wieś Hroszówka;

b) powiat gorlicki: wsie — Bartne, Kunkowa, Leszczyny,

Nieznajowa, Nowica, Owczary (dawniej Rychwałd) w gromadzie Sękowa, Przysłup, Radocyna, Regietów, Ropki, Skwirtne, Wapienne, Wysowa, Wołowiec;

c) powiat przemyski: wsie — Dobrzanka, Jaksmanice w gromadzie Krówniki, Kópysno, Krajna, Krzeczkowa, Leszczyny, Łodzinka Dolna, Łodzinka Górna, Medyka, Nowe Sady (dawniej Hujsko), Siedliska w gromadzie Krówniki;

d) powiat sanocki: wsie — Balnica, Darów, Dolina (z wyjątkiem Kw nr 732, 958, 1144, 1145, 1254, 1354, 1667